

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Quod terrena voluptas breui dilabitur, argumentum ab Jmperatorum
exemplis ca.xx

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Primus
tū ab imperatorum exemplis.

Ca. xx.

Ande q̄ ea q̄bus p̄t̄ores plurimū fidūt̄, et q̄ p̄d̄ste amāt̄ b̄res
Hui amissuri st̄, naꝝ q̄ sublunt fortūe ludibrio, nō eſt eoꝝ diu-
turna possēſſio. Subiſſiam⁹ exēpluꝝ eoz qui apd̄ hoſes dū ſuerūt̄, q̄
in vita p̄secutis⁹ quicqđ p̄mitrit terrena ſoelicitas, de imperatoribus
loq̄, q̄bus q̄tuor hec diuitię, potētia, honor ⁊ voluptas, q̄ p̄cete-
rio oībus mortales mirant̄ affatiſ ſuppetebāt. Iuli⁹ Cēſar omittiſ
q̄t curis, q̄t laborib⁹, q̄t periculis, ⁊ diſpēdūs puenit ad regnū, id em̄
impossibile relatu ē. nec dū plenis velis in impio itanigabat, et ecce
cōuratiōis tēpestas exorit, qua ſic opp̄ſſus ē, vt trib⁹ et viginti plas-
gis cōfossus obierit. Cay⁹ Caligula Romanoz imperator Postq̄z tri-
enio et decē mensib⁹ impauit, trucidat a suis. Claudi⁹ āno imp̄ū q̄r-
to dec̄o venenat. Nero ſext⁹ Romanoz imperator, iuuenis adhuc, ⁊
in tricelio etatis flore cōſtitut⁹, qui ardēte Roma Troię alosiſ decā-
tarat, ſeipz ſuo pugione cōfodit. Balba ſenex imp̄ū mēſe viij. in urbē
ad lacū Cūrū trucidat, et eius caput qđ toti orbī legē dixerat a Gre-
gario trilite ſputatuꝝ, ad Calones ⁊ Lixas eſt pieciuꝝ. Otho nona
geliō q̄nto imp̄ū die ſeipm pugioē cōfodit. Clitelli⁹ cuꝝ ſumma igno-
minia ex qđib⁹ tractus, luto ⁊ ſtercore cōſpersus, mucrone gladiū mē-
to ſuppoſito, ne p̄ pudore faciez inclinaret, ad ſcalas geonias duc⁹,
minutatiz excarnificat. Domitian⁹ ex optio p̄cē p̄fum⁹ fili⁹, Chris-
tianoz pſecutor ſeu iſſum⁹, anno imp̄ū ſui xv necat a suis, tāto iſſe
lictor, q̄zto ei⁹ potētia diuturnior. Prologatio em̄ ſā ſeuq̄tyrāni dis-
qđ fuit aliud q̄z eoaceruatio diuīq̄ in dignatōis: Antoni⁹ cōmod⁹ oī
b⁹ (vt aiunt) incōmod⁹ xij. imperij āno ſtrāgulat. Heli⁹ q̄ illiberalis
eēt et ſordib⁹, imp̄ū mēſe ſexto palā occidit Antoni⁹ Caracalla ſep-
tio imperij ſuo āno, duzletādē veſicę gratia deſcendiffet ab equo, a
Pirthis opp̄miſ. Hellogibalus homo flagitiosiſſim⁹ quarto impe-
riū anno tumultu militū enecat. Deci⁹ Christianoz inimic⁹ impe-
riū anno ſecondo barbaris eſt occiſus cadaver eius nusquā reperio

Liber Primus

Valerian⁹ qui cū Gallieno regnauit cap⁹ est a Parcoro Parthorū rege non occisus statiz, sed ad diuturnā mortē reseruat⁹. erat enīz ei equū ascendēti scabelluz pedū, qđ aliter d; suppedancū. Sed qđ pgo tyrānoꝝ cedes recēdere: versu illo Satyrico cōcludendū. Ad ge nez Cereris sine cēde et sanguine, pauci Descendunt reges, et sicca morte tyranni. Hic citari poss⁹ Antimach⁹ poeta gr̄ecus, qui cum dolorē suuz quē a morte charissimę cōiugis Lysidices conceperat emollire vellet, elegia scripsit, in qua calamitates oēs herouz altius repetēs numerauit, sed ad presens ista sufficiat. Hęc aut̄ dicta sunt ut memineris breue ⁊ itercisuz esse ône quod in hac vita nos allicit, lōguz et phenne om̄e qđ cruciat, nā vt poeta inq̄t. Nulla est sincera voluptas, et dulcedini semp amaritudo p̄mixta est, qđ Homer⁹ pos̄ta clarissimus innuit euz dicit. In limine Iouis duo dolia posita, vnuz mellis, alteꝝ fellis plenuz, et singulis animab⁹ e cōelo in corpora descendētibus, ex vtroqz dolio portionem dari.

Testimonia ex sacra scriptura idē p̄batia Ca. xxi.

Nisi attestat qđ in Psalmo d; Vidi impiuz superaltatuꝝ ⁊ excelsuz sup cēdros libani, et trāsiui et ecce nō erat. Et iterū Vliri sanguinū ⁊ dolosi nō dimidiabūt dies suos, et si aliquā prospere negotioꝝ cursu letātur, si peccare nō desinunt, verificat̄ in eis qđ Claudia. inq̄t Tollitur in altū. Ut lapsu grauioreruāt. Et in psalmo d;. Tu ho deus deduces eos in p̄teuz interit⁹. Audire, nō p̄geat qđ in alio sanctissim⁹ Dauid de hoc pessimo hoīm ḡne sit locus eius, et quibus eos ſibis insectet. Sic em̄ inq̄t. Quid glaris in malitia, q̄ potens es in iniustiaꝝ cogitauit lingua tua, sicut nouacula acuta fecisti doluz. Dilexisti maliciā sup bonitatem, iniqtateꝝ magis loqui q̄z equitatē. Dilexisti ſiba p̄cipitationis lingua dolosaꝝ. Propterea de⁹ subuertet te in fineꝝ, cuellet te et religabit ac trāsmigrare te faciet a tabernaculo tuo, et radiceꝝ tuā detera viuētiuz. Uidebūt iusti et timēbūt et sup euꝝ ridebunt et dicent. Ecce homo qui nō posuit deuz adiutorē suuz. Sed sperauit in mul-